

Predmet C-370/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

15. lipnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Landgericht München I (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

19. travnja 2021.

Žalitelj:

DOMUS-SOFTWARE-AG

Druga stranka u žalbenom postupku:

Marc Braschoß Immobilien GmbH

[*omissis*]

Landgericht München I (Zemaljski sud u Münchenu I, Njemačka)

[*omissis*]

U sporu

DOMUS-SOFTWARE-AG, [*omissis*]

[*omissis*] Ottobrunn
– tužitelj i žalitelj –

[*omissis*]

protiv

Marc Braschoß Immobilien GmbH, [omissis] Hürth
– tuženik i druga stranka u žalbenom postupku –

za isplatu potraživanja

13. građansko vijeće Landgerichta München I (Zemaljski sud u Münchenu I) donosi – [omissis] [sastav suda] sljedeće

Rješenje

- I. Prekida se žalbeni postupak.
- II. Sudu Europske unije upućuje se sljedeće pitanje:

Treba li članak 6. stavke 1. i 2. Direktive 2011/7/EU u vezi s člankom 3. Direktive 2011/7/EU tumačiti na način da u slučaju periodičnih potraživanja naknade iz jedinstvenog ugovornog odnosa za svako pojedino potraživanje naknade postoji pravo na isplatu paušalnog iznosa od najmanje 40 eura?

Obrazloženje:

I.

Stranke u sporu sklopile su 21. kolovoza 2019., s važenjem od toga dana, ugovor o održavanju softvera za licence za program „Domus 4000” koje je stekao tuženik. Mjesečna naknada za uslugu iznosi 135,00 eura, uvećano za PDV.

Tužitelj je u razdoblju od rujna do prosinca 2019. u potpunosti izvršio preuzete obveze održavanja.

Tužitelj je obračunao naknadu za održavanje softvera za rujna 2019. računom od 11. rujna 2019. u iznosu od 133,04 eura brutto. Naknade za mjesec od listopada do prosinca 2019. obračunao je računom br. 201698309 od 1. listopada 2019. u iznosu od 399,13 brutto.

U skladu s točkom 6.1 Uvjeta održavanja softvera, naknade za usluge održavanja koje su predmet ugovora dospijevaju početkom svakog obračunskog razdoblja.

U svakom slučaju, tuženiku je račun dostavljen sljedeći dan nakon izdavanja.

Unatoč opomenama, tuženik do dostave tužbe od 12. ožujka 2020. nije izvršio nikakva plaćanja povodom zahtjeva po navedenim računima u iznosu od ukupno 532,17 eura.

Paušalnu naknadu za kašnjenje u iznosu od 40 odnosno 80 eura, koji je obračunao za svaki zahtjev, tužitelj temelji na članku 288. stavku 5. BGB-a (Građanski zakonik; u daljnjem tekstu: BGB).

Tužitelj je za razdoblje od siječnja do ožujka 2020. izdao račun od 1. siječnja 2020. u iznosu od 399,13 eura.

S obzirom na to, tužitelj je proširio tužbeni zahtjev i zahtijevao da se:

tuženiku naloži da tužitelju isplati dodatnih 399,13 eura, uvećano za kamate u iznosu od 9 postotnih bodova iznad osnovne primjenjive stope od 2. siječnja 2020. i pre sudsku paušalnu naknadu za kašnjenje od 40,00 eura, uvećano za kamate u iznosu od 5 postotnih bodova iznad osnovne primjenjive stope računajući od trenutka litispendencije proširenja tužbenog zahtjeva.

Dana 15. travnja 2020. u pogledu tog posljednjeg istaknutog potraživanja utvrđeno je da, s obzirom na glavno potraživanje, o njemu nije potrebno odlučivati.

Amtsgericht München (Općinski sud u Münchenu, Njemačka) je konačnom presudom od 22. srpnja 2020. tuženiku naložio plaćanje potraživanja iz glavnog zahtjeva u iznosu od 531,16 eura, kamata i paušalne naknade za kašnjenje u iznosu od 40,00 eura uvećano za pripadajuće kamate u iznosu od 5 postotnih bodova iznad osnovne primjenjive stope od 22. siječnja 2020. U pogledu dvaju drugih istaknutih zahtjeva za paušalnu naknadu za kašnjenje (2x40,00 eura = 80,00 eura), Amtsgericht München (Općinski sud u Münchenu) odbio je tužbeni zahtjev.

Tužitelj svojom žalbom i dalje ističe dva zahtjeva za paušalnu naknadu za kašnjenje u iznosu od ukupno 80 eura (2x40,00 eura) i zahtijeva da se:

djelomično preinači presuda Amtsgerichta München (Općinski sud u Münchenu) i tuženiku naloži da, povrh iznosa koji je utvrđen u prvostupanjskom postupku, plati dodatnih 80,00 eura, uvećano za kamate u iznosu od 5 postotnih bodova iznad osnovne primjenjive stope od 40,00 eura od 22. siječnja 2020., te dodatnih 40,00 eura od trenutka litispendencije proširenja prvostupanjskog tužbenog zahtjeva.

II.

Mjerodavna odredba njemačkog prava (članak 288. stavak 5. BGB-a) glasi:

U slučaju dužnikova kašnjenja, ako nije riječ o potrošaču, vjerovnik potraživanja naknade ima i pravo na isplatu paušalnog iznosa od 40,00 eura. To vrijedi i kad je, u slučaju potraživanja naknade, riječ o plaćanju predujma ili drugom obliku

obročnog plaćanja. Paušalni iznos iz stavka 1. uračunava se u dugovanu naknadu štete, ako se šteta temelji na troškovima sudskog postupka.

Mjerodavni propis o kašnjenju glasi:

Članak 286. stavak 1. BGB-a:

Ako dužnik ne postupi po vjerovnikovoj opomeni koja uslijedi po nastupanju dospelosti, tada on opomenom pada u zakašnjenje. Učinak jednak opomeni imaju i podizanje tužbe za izvršenje i dostava platnog naloga u postupku za izdavanje platnog naloga.

Članak 286. stavak 3. BGB-a:

Dužnik potraživanja naknade pada u zakašnjenje ako ga ne ispuni najkasnije unutar 30 dana od dospelosti i primitka računa ili jednakovrijednog naloga za plaćanje; to vrijedi u odnosu na dužnika koji je potrošač samo ako je na takve posljedice bilo posebno upućeno u računu ili nalogu za plaćanje. Ako trenutak primitka računa ili naloga za plaćanje nije izvjestan, dužnik koji nije potrošač pada u zakašnjenje najkasnije 30 dana nakon dospelosti i primitka protučinidbe.

III.

Kao obrazloženje svoje odluke u konačnoj presudi od 2. listopada 2020., Amtsgericht München (Općinski sud u Münchenu) naveo je, među ostalim:

Člankom 288. stavkom 5. drugom rečenicom BGB-a predviđeno je da pravo na isplatu paušalne naknade za kašnjenje postoji i ako je, u slučaju potraživanja naknade, riječ o plaćanju predujma ili drugom obliku obročnog plaćanja. Tekst govori u prilog tomu da pravo na isplatu paušalne naknade za kašnjenje nastaje za svako potraživanje naknade u odnosu na koje je dužnik u zakašnjenju. Međutim, valja uzeti u obzir da je u ovom slučaju riječ o jednom ugovornom odnosu, iz kojeg nastaju ponovljena odnosno periodična pojedinačna potraživanja naknade. U takvom slučaju, u kojem različiti zahtjevi proizlaze iz jedinstvenog činjeničnog stanja i pravnog odnosa, članak 288. stavak 5. prvu rečenicu BGB-a treba teleološki reducirati u tom smislu da se zahtjeve sažme i pretpostavi postojanje samo jednog paušalnog iznosa naknade štete.

U svojoj presudi od 22. kolovoza 2019. (ECLI:DE:BGH:2019:220819UVIIZR115.18.0) Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), među ostalim, navodi:

Na temelju utvrđenja žalbenog suda ne može se procijeniti pripada li tužitelju više od jedne paušalne naknade u skladu s člankom 288. stavkom 5. prvom rečenicom BGB-a. U skladu s ovom odredbom, koja služi provedbi Direktive 2011/7/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o borbi protiv kašnjenja u plaćanju u poslovnim transakcijama (Direktiva o borbi protiv kašnjenja u plaćanju, u daljnjem tekstu: DBKP), u slučaju dužnikova kašnjenja, vjerovnik

potraživanja naknade ima pravo na isplatu paušalnog iznosa od 40,00 eura. U slučaju paušalnog iznosa, bitno je to je li u slučaju glavnog potraživanja riječ o potraživanju naknade. Potraživanja naknade u smislu članka 288. stavka 5. prve rečenice BGB-a su – u skladu s DBKP-om – zahtjevi za plaćanje naknade kao protučinidbe za činidbu koju je vjerovnik izvršio ili će je izvršiti.

Ako žalbeni sud nakon toga utvrdi da su usluge održavanja, koje je tužitelj bio dužan pružiti, bile pružene i da je u pogledu priznatih glavnih zahtjeva stoga riječ o potraživanjima naknade u ovom smislu, trebao bi odlučiti o tome postoji li, u slučaju više potraživanja naknade iz istovjetnih ugovornih odnosa, pravo na isplatu samo jednog paušalnog iznosa ili više paušalnih iznosa na temelju članka 288. stavka 5. prve rečenice BGB-a te u kojoj je mjeri taj ishod u skladu s DBKP-om, osobito s člankom 6. stavicama 1. i 2. te člankom 3. DBKP-a. Nadalje, trebat će odlučiti o tome postoji li, u slučaju potraživanja naknade koja nastaju periodično iz jednog ugovornog odnosa, pravo na isplatu samo jednog paušalnog iznosa ili više paušalnih iznosa na temelju članka 288. stavka 5. prve rečenice BGB-a te u kojoj je mjeri taj ishod u skladu s Direktivom o borbi protiv kašnjenja u plaćanju, osobito s člankom 6. stavicama 1. i 2. te člankom 3. DBKP-a.

U tom se pogledu u literaturi [*omissis*] zastupaju različita stajališta.

IV.

Budući da je u svakom slučaju nesporno da je tuženik izvršio činidbe u razdoblju od rujna do prosinca, u tom je pogledu riječ o potraživanju naknade, na koje se primjenjuje članak 288. stavak 5. BGB-a.

Usto je tuženik bio u zakašnjenju.

U skladu sa shvaćanjem ovog vijeća, na postavljeno pitanje treba odgovoriti na sljedeći način:

Članak 6. stavke 1. i 2. Direktive 2011/7/EU u vezi s člankom 3. Direktive 2011/7/EU treba tumačiti na način da u slučaju više periodičnih potraživanja naknade iz jedinstvenog ugovornog odnosa postoji pravo na isplatu paušalnog iznosa od najmanje 40 eura za svako pojedino potraživanje naknade.

[*omissis*]

[*omissis*] [uputa o pravnom lijeku]

[*omissis*]

[potpisi, formalnosti]